

Nyt fra Det Danske Missionsforbund

MAGASINET

NR 63
SEPTEMBER 2009
121. ÅRGANG

Stor reportage fra
SOMMERKONFERENCEN 2009
& sommerens lejre

MAGASINET

Magasinet udgives af Det Danske Missionsforbund og udkommer 7 gange om året. Magasinet udsendes til menighedernes medlemmer. Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis Missionsforbundets teologiske grundlag.

Abonnement

Abonnement: Kr. 325,-
(Pensionister kr. 275,-)

Ansvarshavende

Forbundsrådet
v/formand Bo Lundgaard
Se oplysninger nedenfor

Redaktion

Søren Mortensen, Ultvedparken 68
9382 Tylstrup. Tlf. 98 26 13 41
smort@stofanet.dk

Faste medarbejdere

Peter Götz
Gunn Bjørsted
Ruben Andersen Hoel
Tomas Lindholm

Annoncer

Kr. 3,25 pr. sp/mm for digitalt materiale. +25% for opsætning.
Støtteannoncer kr. 3,- pr. sp/mm.
Henvendelse til Missionsforbundets sekretariat (se nedenfor).

Nyt om navne

Deadline: den 1. 3 måneder før bladet udkommer.
Henvendelse til Missionsforbundets sekretariat (se nedenfor).

Næste udgivelser

Udkommer den 1. november 2009 /deadline 1.10.
Udkommer den 15. november 2009 /deadline 20.11.

Ekspedition

Birgitte Tinggaard Nielsen
Folstedvej 35, 9700 Brønderslev
Tlf. 98 82 32 11
magasinet@nypost.dk

Grafisk design

Giraffe | mail@giraffe.dk

Oplag og Tryk

1.250 hos HANDY PRINT, Skive

ISSN 1603-1954

Missionsforbundets sekretariat

Rosenlunden 17, 5000 Odense C
Tlf.: 66 14 83 31. Fax: 66 14 83 00
Nordea Reg 2374 konto 0370110700
ddm@email.dk www.missionsforbundet.dk

Missionsforbundet

Missionsforstander: Peter Götz,
Hyacintvej 6, 3060 Espergærde
Tlf. 49 17 04 16
missionsforstander@missionsforbundet.dk
peter@goetz.dk

Formand

Bo Lundgaard
Fælledvej 16, 7200 Grindsted
Tlf.: 75 32 48 85
formand@missionsforbundet.dk

Vi leverer alt vedrørende:

- Trådløs gulvvarmestyring
- Spa og boblebad
- Solvarme
- Stoker anlæg
- Naturgas
- Fjernvarme
- Komplette baderums-løsninger
- Ventilabon

Tylstrup VVS ApS - Luneborgvej 106 - 9382 Tylstrup
Telefon 98 26 21 56 - Mobil 20 23 21 56
post@tylstrupvvs.dk

v/Die Kristiansen

DK Biler

Smedevej 2
3480 Fredensborg
Tlf 48 48 08 55
www.dk-biler.dk

RUBEN JUUL NIELSEN
Exam. pianoteknisk/tekniker

Postboks 95,
3300 Frederiksøer
Telefon 47 92 45 66

Sjælland & Bornholm
Piano- og flygtjeneste

Reference: Koncert • institutioner • private

VESTERMARKSKIRKEN

Telefonandagt
7532 0005

www.vestermarkskirken.dk

Bøger & Bibler

Alt i kristne bøger, musik
og gaveartikler

Box 23 • 6070 Christiansfeld • Tlf. 7456 3343
info@prorex.dk • www.prorex.dk • shop.prorex.dk

GULD · SØLV · URE

Hovedgaden 17 • 7190 Billund
Tlf. 75 35 31 31 • Fax 75 35 41 41

Støt mission

igennem
Det Danske Missionsforbund

Bankkonto: 2374-0370-110 700

Advokaterne

Graven Nielsen & Kokkenborg

 Jens Graven Nielsen (H)
Søren k. Kokkenborg

Jembanegade 37, 6870 Ølgod
Telefon 75 24 46 00 • Fax 75 24 63 43

KALENDER

12.09.09 Børneråd - inspirationsdag
18.-19.09.09. BUS-møde
28.10.-1.11.09 Konfirmandlejr
21.11.09 DDM lederdag

Grindsted
Odense
Nordjylland
Grindsted

Forsiden: Fotocollage fra Sommerkonferencen 2009

Væredygtighed

Af Peter Götz, Missionsforstander

Nej – der er ikke en stavfejl i overskriften. Der står væredygtighed og jeg har tyvstjålet ordet fra en præsentation af Institut for Diakoni og Sjælesorg i Dianalund. Ordet står i en række af kompetenceområder, som de arbejder med.

Væredygtighed handler om evnen til at være, ikke kun vide og ikke kun gøre, men være. Være til stede i sit eget liv og opleve det. Være til stede i samtalen og give den farve. Være til stede, når du leger med børnene eller står i kø i supermarkedet.

Det virker måske på kanten til søgt, men når Gud betegner sig selv som "jeg er", så ligger dette jo tæt op ad samme virkelighed. Han ER. Selv om vi kender ham som den, der véd mere end vi andre og som den, der kan gøre langt ud over, hvad vi forstår, så er det store ved Gud dog især, at han med sit eget uforanderlige væsen er den han er. Han er den samme før, nu og altid. Han er evigt til stede i sig selv og hos sin skabning.

Det er frem for noget andet essensen i vores gudsforhold, at han, den almægtige, aldrig slipper eller forlader os, men er der. På de grønne enge og i dødsdskyggens dal. På de stressede strækninger og de stille stier. Altid er han der.

Det er grundlæggende også det, der skal til for fællesskabet mellem os mennesker. Væredygtighed. Viljen og evnen til at være der, når det kunne være lige meget såvel som når det behøves allermost.

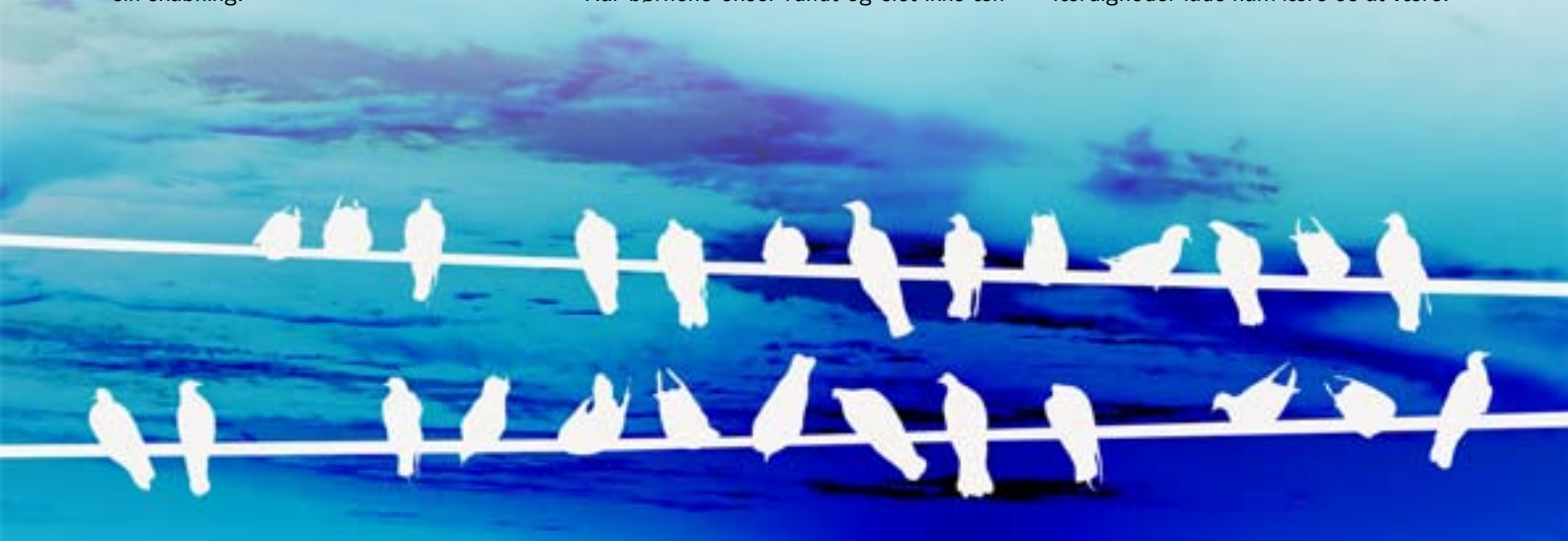
Der er ingen aktivitet i vores kirker og ingen programmer i vores menigheder der kan erstatte denne væren. Hvis jeg vil at det skal være godt at komme i min kirke, må jeg være der – både fysisk og mentalt. Når en ukendt person møder mig og lidt tøvende rækker hånden frem, skal det være mit kendetegn, at jeg med øjne, ører og kropssprog viser, at jeg lige nu vil være der for at gøre den tøvende hilsen til en varm hilsen.

Når børnene okser rundt og slet ikke æn-

ser mig, når teenagerne i usikkerhed negligerer mig, når de unge synes at have travlt til at hilse på mig, når jeg i min egen usikkerhed oplever at andre bliver kølige, så vil jeg være der, vise det, jeg har lært af min mester, når han pludselig stod stille og var der for Bartimæus, de spedalske, den syge ved Betesda Dam og alle de andre. Jeg vil være der, som han er der for mig. Det er relationens forudsætning.

Et fællesskab bygges af mennesker, der lærer sig disciplinen væredygtighed. Et fællesskab uden denne "kompetence" smuldrer. Hvis ikke de, der kommer i en kirke øver sig på dette og hvis ikke forkyndelsen udfordrer os til dette, mangler vi noget grundlæggende. Det er et kulturmønster for en kristen forsamling.

I DDM har vi gjort det til en dyd ikke at være kirke rundt omkring en bestemt teologisk opfattelse af de store livssandheder, men derimod i det at være Jesu efterfølgere – og måske skulle vi før vi lærte alle de andre færdigheder lade ham lære os at være.

Tro

KONFERENCEPRÆDIKEN AF MISSIONSFORS

Emanuel og Else hedder de – nu er de gamle – men de mødte hinanden som unge og var begge to troende. Emanuel var troende - sådan som troende nu var det på hans tid og i hans omgangskreds. Han troede på Gud og frelsen i Jesus Kristus – og efter eget udsagn var det i begyndelsen mest, fordi han var bange for at gå fortabt.

Else derimod havde en noget anden baggrund. Hun havde, siden hun var ung, kæmpet for sin tro – og for hende var den en livsstil – en måde at mestre dagen på med dens mange store og små gøremål, en muskel i hendes indre åndelige menneske, som hun igen og igen aktiverede.

For Emanuel var troen et ståsted – en slags forsikring han havde tegnet med Gud, da en af de bedre prædikanter havde været på egnen og overbevist ham om, at det kunne gå helt galt og ende et sted, der var meget

varmere end de varme lande, hvis han ikke troede på Jesus.

For Else var det at tro noget helt, helt andet end at tage en sikkerhedsdragt på. - Det var næsten det modsatte, for i hendes univers var troen på én gang en noget skrøbelig, aldrig forudsigelig størrelse, som hun dog modigt og i tillid til sin Gud igen og igen tog i anvendelse.

For i hendes univers var Gud en mægtig Gud, en altid tilstedeværende og aktivt handlende Gud, der aldrig så meget som et øjeblik så den anden vej eller var uden for hørevidde.

For Else var Gud hendes livs kilde, hendes hjertes glæde og hendes sjæls trøster. Han vidste hvad hun trængte til, og han lagde hende bestandig små og store sager på sinde, som hun kunne bede for, tænke på og arbejde hen imod.

For Emanuel var troen – i hans tidlige år især – et smalt klippefremspring, der lige så vidt havde reddet ham fra det frie fald ned mod fortabelsen. Det skulle man med omhu passe på ikke at falde ned fra og satte naturligt nok ganske mange grænser for bevægeligheden.

For Else derimod, var troen en åben vej, der hele tiden førte hende ind i nye landskaber, hvor hun fik nye smukke erfaringer. Efterhånden Lærte Emanuel også den tro at kende.

Vi taler om troen i dag, om den ufrugtbare, stillestående tro på den ene side – og så på den anden side den opsøgende, frimodige og altid voksende ja, til tider vovede tro.

Førstnævnte er den tro, der stort set ikke gør alverden ved den troendes livsstil. Man lever, tænker og arbejder på samme måde som alle andre, der ikke tror på noget særligt. Man investerer sin tid og kræfter og penge som alle andre i tillid til de aktører, man har i sit synsfelt. Troen fører ikke nogen steder hen i dette liv – men man håber og regner med, at den betyder noget for det næste. For man tror jo på Jesus Kristus som frelseren, der afværgede fortabelsens uundgåelighed. – I sidste ende er dette mere en tro på troen end på Gud.

For hvis dette er modellen: At tro på Gud

på den rigtige måde, bekende mine synder, sige JA til Jesus, være en bekendende kristen og i øvrigt passe på ikke at synde for meget, så er det jo den rigtige tro, der er omdrejningspunktet, så er Gud er reduceret til den, der greb ind i vores verden og hævdede forbandelsen, men ellers er udenfor vores dagligdag.

Lad mig vende tilbage til Elses model – og derfra gå videre med det jeg har på hjerte i dag om troens vej og virkelighed.

Og lad mig så bare som et indskud sige, at personerne i mine prædikener normalt er opdigtede, men i dette tilfælde er Else og Emanuel mine forældres mellemnavne – og bedre kendt under Hildegard og Johannes. Og mens mine to gamle forældre nu er på plejehjem og venter på toget, der skal tage dem hjem, skal jeg yde dem den ære, at sige, at jeg i studiet af deres liv lærte meget af det, jeg siger i dag. Først gennem min mor – men siden gennem dem begge. For mens dette med troen i mange af vore kredse – der er de gamle vækkelseskredse – er blevet en holdning, et ståsted, et standpunkt, en sikkerhedsposition og en tro på sig selv, er det langt fra hvad troen var for mine forældre. Men lad os begynde med Jesus – og følge ham, når han introducerer sin samtid – og os – for troen.

For når Jesus forkynder, at Guds Rige er kommet nær, præsenterer han os for et livsmønster, hvor han åbner vores øjne for Guds skaberkraft, hans konstante tilstedeværelse, hans længsel efter at gøre sig gældende i vore liv, hans ubegrænsede omsorg for ALLE mennesker på alle områder, hans kærlighed til høj og lav og hans oprigtige vilje til at bane vej, hvor alt synes lukket.

Hør blot:

Har jeg ikke sagt dig, at hvis du tror, skal du se Guds herlighed. Johs. 11.

Da Jesus så deres tro – om den syge, der blev sænket ned gennem taget. Matt. 9. Kvinde din tro er stor – til den kanaanæiske kvinde. Mat 15

Så stor en tro har jeg ikke fundet hos nogen i Israel – til officeren i Kapernaum. Matt. 8. Hvorfor er I bange I lidetroende. Matt. 8. Hvis I tror og ikke tvivler, kan I sige til dette bjerg: Løft dig og styrk dig i havet. Matt. 21.

TANDER PETER GÖTZ

Til Synagogeforstanderen: Frygt ikke – tro kun. Mark. 5.

Det liv, som Jesus, kalder sine efterfølgere ind i, er et troens liv med en troens livsstil. Et liv hvor du lærer at tro, at vandre i tro – og at bruge troens kraft til noget positivt. Et liv med tro på Gud
Et liv med tro på i morgen
Et liv med tro på din næste
Et liv med tro på åbne døre
Et liv med tro på livet
Et liv med tro på Guds Rige

Når du nemlig hører, hvad Jesus siger, så tør du tro på i morgen. Når din evne til at se muligheder og få øje på nye horisonter med hans øjne er til stede, så løfter du hovedet og begynder at gå. Så trækker din fremtid dig ind i det, du endnu ikke kender, så begynder du at forberede dig til det du endnu kun drømmer om. Så tænker du med på det, der endnu ikke er, men som du skimter konturerne af.

Så bliver troen til fast tillid til det, du håber på, og overbevisning om det, du endnu ikke ser. - Hebr 11,1 - Og du bliver en del af troens undere i dit eget og andres liv.

Når Jesus siger, at Guds Rige er kommet nær, så bydes vi ind i et univers hvor grænserne for, hvad der er muligt, er flyttede.

Manden ved Betesda så ingen mulighed for at komme først ned i vandet. Den blinde mand ved Jeriko anede ikke, der var andre muligheder end at tigge. Enken fra Nain mente, at døden måtte være det sidste. Men i mødet med Jesus – flyttede grænserne for det mulige sig for disse mennesker. Endnu mere grænseoverskridende er Peters vandring på vandet.

I forkyndelsen om Guds Rige minder Jesus os for det første om den forvalteropgave, som mennesket allerede får fra begyndelsen, nemlig at sørge for livet og lade det udvikle sig, idet vi udnytter den skaberkraft, han har nedlagt i sit univers.

Dernæst - ved at pege på Guds grænseløse kærlighed og umådelige kraft, inviterer Jesus os gennem troen ind i et univers, der rækker ud over den synlige virkelighed og materiens vilkår. For Gud er større end vi fatter, og hans horisont rækker længere end vort øje kan se.

Dermed inviteres vi ind i en livsstil og et adfærdsmønster, der sætter os i stand til at bryde syndefaldets lammende konsekvenser. Vi tilbydes en mulighed for med Guds lys at bryde mørket og dets destruktive kræfter. Vi bliver rakt et fællesskab med den levende og skabende Gud, der er stærkere end død og Djævel.

Det er i denne kraft og i samarbejde med Guds væren og virken, at menigheder og kirker kan blive ressourcecentre for så mange mennesker.

Det er som et folk, der kender en Gud, for hvem intet er umuligt, at vi kan få en betydning for vores by og vores egn.

Det er som Jesu efterfølgere, at vi – ikke med en stor tro, men med en aktiv tro på en stor Gud – kan rykke så det mærkes i vores samfund ved at bringe troen, håbet og kærligheden ind i vore medmenneskers virkelighed.

Vi kan med god grund have alvorlige problemer med den forkyndelse af troen, som de sidste 20 år er blevet kaldt trosbevægelsen.

Men når det opgør er taget, skal vi passe på ikke at blive så bange for det troens liv og den troens vandring, som vores mester kalder os ind i, at vi slet ikke lever i troens dimension.

Når vi vælger at følge Jesus, så vælger vi ikke blot at tro på ham, sådan at han kan redde os ud af vores eget

skidt, men vi vælger os en ny livsstil – for vi får i ham en ny livskraft, et nyt mod – et nyt ståsted – ja på mange måde en ny identitet. Vi bliver troens mennesker, håbets mennesker, kærlighedens mennesker.

Og lige nu taler vi altså om troen, for det er her, det begynder, siger Jesus: Hvis du tror – skal du se.... I følgeskabet med Jesus, han som giver os troen og bevarer den i os, åbner der sig et nyt liv foran os fordi vi arbejder sammen med Himlens og Jordens skaber.

Afsluttes side 18

Det handlede om tro

Af Søren Mortensen

Temaet var TRO, da mere end 700 konferencedeltagere var mødt op til årets sommerkonference 2009 i Kolding i uge 31.

Allerede ved konferencens åbningsmøde blev det understreget, da Benjamin sprang ud fra toppen af hallen, i tro på, at hans far havde et godt tag i livlinen – og det havde Benjamins fader!!

For det handler om tro, som Missionsforstander Peter Götz understregede. Jesus så med troens øjne, og Götz pegede på, at troen i vores liv, er en tro der kan flytte bjerge – en tro der kan tænde lys i mørket – en tro der kan løse bånd og lænker.

Så hvad var mere naturligt, end til slut at lytte til en solo af sangen: At tro, det er at lægge sig ned ved korsets fod.

Hermed var begyndelsen til en dejlig uge – af nogle kaldt den bedste de seneste år – sat rigtig godt i gang.

At en konference ikke kører af sig selv, fik vi ved selvsyn at se, da alle ugens frivillige marcherede over scenen. En lang, lang række næsten uden ende... - dejligt, at så mange stiller op, når der bliver kaldt.

ENGLEBESØG

Igen i år fik vi sagt Go´ mor´n, Gud. Efter sidste års succes, begyndte hver dag nemlig med en ½-times morgensamling inden børnene og de voksne blev delt. Hver morgen var der englebesøg, dvs. to engle der igennem et lille dramastykke, fortalte beretningen om Jesus i "højtidsprog" fra advent til pinse. Det var også temaet på formiddagens børneprogrammer. Desuden blev der sunget dejlige børnevenlige sange – og ikke mindst "Det her er en god, god dag" går rent hjem – og så er vi rigtig godt i gang med dagen.

At se rækken af glade forventningsfulde børn gå til børneprogram – ja, så kan man ikke andet end selv blive glad...

KIDZ

Kidz 2009 er en meget vigtig del af konferencen, det er nemlig konferencens børnestævne. Her er der lagt rigtig mange kræfter i, at børnene på sommerkonferencen skal føle sig hjemme. Under ledelse af børnekonsulent Pia Søgaard og Susanne Johansen er rigtig mange ledere i sving. Langt over 50 ledere er og har været i sving inden og under ugens forløb. Der er meget, der skal planlægges når knap 200 Kidz-deltagere skal aktiveres.

Nogle har inden ugen bagt pebernødder!! – lavet badges, klippet pynt, handlet diverse materialer ind samt planlagt og bedt for ugen. I ugen er der hjælpere til frugtserving, gøre rent og gå til hænde.

Så er der alle de kreative ledere, som har undervist de forskellige grupper, og bagefter kan man vælge mellem 8 forskellige aktiviteter – lidt afhængig af alderen. Titlerne var: Mission og Krea, Kunst, Dans, Vild og nørdet, Sjøv med bold, Flower Kidz, Bygekidz og Band.

Her blev der virkelig gået til den – og jo, børnene kommer gerne igen næste år...

Om aftenen kunne man se film, være til julefest (hvilke børn ønsker ikke jul flere gange om året), Kids Fun Night og Stjerneaften. Kidz har selvfølgelig også mission på programmet. I ugens løb blev der bl.a. lavet legetøj til børnene i Burma og samlet ind til

børneprojekter i Bangkok og Burma. Ruth og Inchai besøgte børnestævnet tirsdag formiddag.

LÆR OS LEVENDE TRO

Konferencen havde igen besøg af Jens Petter Jørgensen fra Kristiansand, Norge. Jens Petter er uddannet teolog og medstifter af norsk Oase. Han underviser bl.a. på Ansgarskolen, som er Missionsforbundets teologiske seminarium og bibelskole i Norge. Jørgensen er en elsket forkynder der med humor og alvor når langt ud over platformen.

Det er vigtigt at finde en tro, som svarer til det, som vi er skabt til. En tro, som svarer til vores spiritualitet. Gud ønsker frihed i dit liv, som svarer til den person du er! Du skal ikke leve som de andre, men være dig selv, præcis som Gud ønsker det. For vi er skabt unik.! For hans værk er vi (Efs. 2.10)

TRO staves: R E L A T I O N! – understregede han. Gud er relation. Gud vil os det bedste.

Og der er kun én vej til Gud, nemlig Jesus, men der findes mange veje til Jesu hjerte, for der er friheden for os – og for andre. Nogle af vejene til Jesu hjerte er: Fællesskabets, lovsangens, naturens, tjenestens og intellektets vej.

Spørgsmålet til os lød: Har du fundet hvor din vej til Jesu hjerte er?

Det er vigtigt for os at vide, at vi er på den plads hvor Gud ønsker vi skal være. Gud har i alle hjerter lagt ned en brand, men hvad brænder vi for – find det og virk det ud. De som forandrer noget, er dem der brænder for noget. Hvorfor lever så mange kristne et fattigt liv, når Gud er så rig? Du har noget godt til gode – der er meget mere at indtage!

Rigtig mange lyttede til Jens Petter Jørgensen de 4 formiddage – så vi beder om, at det man hørte, må blive til levende tro for den enkelte og til glæde for de menigheder vi kommer fra.

MANGE MISSIONSFELTER

Søndag eftermiddag kunne man høre om andre missionsfelter end de traditionelle. Ud fra den lokale menighed, findes der mange forskellige missionsprojekter, end dem vi traditionelt hører om, og som er fælles for alle menighederne.

Vi hørte om et **bæredygtigt landbrugsprojekt i Mozambique**, som er støttet af flere landbrugsskoler samt har baggrund i Vestermarkskirken, Grindsted. Mere information kan findes via www.wutomagri.dk

AIDS Care er et projekt, som har til formål at støtte bl.a. AIDS ramte børns skolegang, afhjælpe akutte behov af forskellig art, give

hjælp til medicin og række ud med Guds kærlighed og omsorg. Arbejdet er koncentreret til 3 områder i Thailand og et i Burma. Projektet har sin baggrund i Bethania Kirken, Aalborg. Her kan du læse mere på: www.aids-care.dk

Saralystkirken i Århus fortalte **Kristen Børnefond Global Care** formidler fadderskaber, arbejder med udviklingsprojekter og yder nødhjælp i 16 forskellige lande. I arbejdet går hjælp og mission hånd i hånd, og således opstår der nye menigheder i kølvandet på hjælpearbejdet. Læs mere om arbejdet på: www.bornefond.dk

GAVER

Vi bygger kirke på **Grønland** var det overordnede projekt på årets konference. På 3 gudstjenester blev der samlet omkring 20.000 kr. ind. Desuden var der i ugens løb en mængde større el. mindre projekter til fordel for kirkebyggeriet. Der blev doneret billeder af udstillerne fra sommerkonferencens galleri. Der blev arrangeret et stort loppemarked. Rundt om søen blev der afviklet et adventureløb med brug af hundepisk, hundeslæde, ski, kano osv. De forskellige deltagere var sponseret, og det gav mere end 8.000 kr. Man kunne rapple ned af højskolebygningen til en pris af 50 kr. For samme pris kunne du lytte til et spændende foredrag med Torben Jeppesen fra Din Frikirke i Haderslev, som havde tilbragt to år i Østgrønland med Siriuspatruljen. Så der kom rigtig mange penge ind til det gode formål, at hjælpe vores venner i Ilulissat med at bygge kirke. Mere end 40.000 kr. blev det til.

Desuden blev der samlet 11.000 kr. ind til Bangkok.

OG SÅ VAR DER...

Johannes Søndergård, stifteren af Quo Vadis i Kolding. Han talte stærkt om at overskride grænser for at bryde grænser – troen på Jesus kan gøre det! Vi skal bevæge os, for troen sidder i benene (også). Og så var der sætningen, at uanset hvordan vi bor som kristne, så bor vi alle i beskyttet bolig, nemlig beskyttet af Jesu blod!!

Fra min mors sangbog. En eftermiddag i ord og toner. Jørgen Hansen, Sorø tog os med igennem sin mors håndskrevne sangbog, og fortalte gribende om mange af sangene, og hvilken betydning de havde haft. Desuden blev der knyttet et par gode anekdoter til. Jørgen blev bistået af brødrene og vi var alle med i det store kor.

Jesper Fodgaard, præst i Aalborg valgmenighed. Jesper brugte Churchill som et eksempel. Hans historie handlede om: Tro – og troens kamp og kraft. For Churchill var målet i 2. verdenskrig: Sej, sejr, sejr. Hvad betyder det for os – for vi er et folk i kamp – en kamp mod det onde. Selv om sejren engang er vundet på Golgata, må vi daglig tage kampen op mod det onde i stedet for at slutte fred med det. Kæmp kampen og hav som Churchill målet klart.

Samt mange andre spændende seminarer og møder. Mød op næste år, så går du ikke glip af noget...

Ny menighed optaget i Missionsfo

Missionsforbundets første migrantmenighed blev Den Vietnamesiske Evangeliske Menighed i Slagelse, som enstemmigt blev optaget som observatør.

I 1973 kom der 208 børn til Aalborg med fly. De var blevet evakueret med fly fra Saigon, kort før hovedstaten faldt i Nordvietnams hænder. En del af børnene var kristne familier og havnede siden i Roskilde. Her tog bl.a. pastor Leif Lundtoft sig af dem. Han var på daværende tidspunkt præst i Osted. Børnene er nu vokset op og har dannet familier og stiftet menighed i Slagelse. Her har Leif Lundtoft haft kontakt til menigheden, og dette har nu medført, at man har ønsket at knytte sig nærmere til Missionsforbundet. Magasinet vil senere bringe en større reportage om den nye migrantmenighed.

På aftengudstjenesten mandag blev de budt velkommen. Bl.a. sang de salmen: Hvilken ven vi har i Jesus på Vietnamesisk. Leif Lundtoft og Peter Götz nedbad Guds velsignelse over menigheden. Og menigheden fik et velkomment applaus fra salen. Officielt blev menigheden optaget på repræsentantskabsmødet samme dags eftermiddag.

GOD INFORMATION OM IM - INTERNATIONAL MISSION

Missionsforbundets 4 missionsområder Thailand, Ghana, Rumænien og Grønland blev godt belyst, da mange var mødt op for at høre nyt fra IM. Hanna Jensen, koordinator for Ghanaudvalget, guidede os godt igennem formiddagen. Vi fik hilst på repræsentanter fra 3 af områderne, set dugfriske hilsener, og følte det næsten, som var vi selv i landene.

THAILAND

Thailand – første land vi besøgte, præsenteret af Ingolf Bjørsted, medlem af Thailandudvalget.

De ældste af Missionsforbundets missionsområder og også der, hvor vi har det mest udbredte arbejde. Vi fik en afskedshilsen via DVD fra Buakab, Fredens Stemmes leder gennem 12 år. Buakab slutter til nytår og sendte en hilsen med Sal. 133: "Se, hvor smukt og dejligt det er, når Guds folk er i harmoni med hinanden." Der er endnu ikke udpeget en ny leder, men Fredens Stemmes bestyrelse arbejder for øjeblikket med at finde den rette.

I Udton hørte vi om fængselsmenigheden. Den tidligere fange, Somwang, nu præst og missionær, som har stået bag en kontinuerlig vækkelse. Der er blevet bygget ny mødesal og startet menighed, både i og udenfor fængslet. Alene i 2009 er der indtil nu blevet omvendt mere end 70. To gange om måneden har man gudstjeneste i fængslet, og der møder mere end 200 op hver gang.

BURMA

Her holder FBR (Free Burma Rangers) til under ledelse af amerikaneren David Eubank. Et arbejde der er støttet gennem flere år. Der er bygget et nyt center i Thailand, på grænsen til Burma, hvor man har sin base. Mere end 50 team arbejder inde i Burma blandt forfulgte grupper, konstant i fare for at blive angrebet af den burmesiske hær. Her gøres et kæmpearbejde med at bringe medicin og hjælp til de flygtende burmesere.

Et vigtigt arbejde gøres også for børnene gennem Good Life Clubs.

BESØG AF RUTH OG INCHAI

Ruth og Inchai leder et arbejde i Bangkok

slum, hvor man nu har undervisning i 16 forskellige områder. Vi så billeder fra 3 af områderne. Der undervises i traditionel thaidans og thaimusik. Der er bl.a. blevet lavet en karaoke-cd, med kristne sange. Så kan børnene lære at danse og synge, samtidig med, at de får evangeliet forkyndt. Det er et projekt, der er blevet godt modtaget af de lokale ledere, som gerne ser, at man fremmer og bevarer den thailandske kultur. Gennem positivt arbejde med børnene undgår man nemlig, at de kommer ud i forskellig misbrug. De senere år er optil 200 blevet døbt, hvoraf mange er blevet tilknyttet forskellige kristne kirker, og det er positivt.

Der undervises også i engelsk, som mange gerne vil lære samt bibelundervisning.

RUMÆNIEN – ET SPÆNDENDE ARBEJDE

Koordinator for Rumæniensudvalget Finn Kier-Hansen, Tylstrup fortalte, at Dorthe og Cornel Pascu, nu havde været ansat i 2 år, men vil fremover blive ansat uden tidsansættelse. Cornel og Dorthe var selv til stede.

Der er nye dører der åbner sig i Onesti, byen hvor de bor. Der er alene i år blevet 9 døbt. Her er nu et voksende ungdomsarbejde i gang. Cornel holder ofte gudstjeneste i nogle af landsbyerne rundt om Onesti. I en af byerne Sanduleni har man også haft teltmøder.

Der er ofte besøg fra Danmark til hjælp med gudstjenester, uddeling af nødhjælp, samt indkøb af mad til fattige familier. Der har bl.a. været afholdt en større fælles kampagne i Onesti med over 4000 fremmødte. De seneste år har der været store mængder af sigøjnere, som er blevet frelst i den del af Rumænien. Bl.a. er der en menighed med over 3000 medlemmer.

rbundet

GRØNLAND – NY HYTTE BYGGES

Bent Fodgaard, koordinator for Grønlandsudvalget, berettede om det spændende arbejde i Ilulissat. Vi så DVD fra arbejdet med at bygge den nye hytte, som bliver både større og bedre, end den gamle som brændte. Flere danskere har været oppe for at hjælpe med at bygge. 2 store containere med 32 tons gods blev fragtet med båd ud til hytten. Fra Grønland var der også besøg nemlig Margit Hansen samt Berteline og Kare Henningsen, som er med i menighedens lederskab. I august skulle man have besøg af Inger og Hans Berntsen fra Danmark, som tidligere har været til stor velsignelse. Margit, Berteline og Kare glædede os med sang, og Kare aflagde sit vidnesbyrd.

GHANA – ET BØRNEHJEM I VÆKST

Vi fik at vide, at der nu er 30 børn på hjemmet, og man har brug for mere plads. Et nyt projekt er planlagt med 4 beboelses huse samt et fælleshus. Så der er hårdt brug for støtte. For øjeblikket er der en dansk volontør, Rune fra Tylstrup. Han hjælper til med alt det praktiske, og da Rune er uddannet tømrer, er der mange ting der kan blive vedligeholdt og repareret. Der kommer en ny volontør til januar, Tanja, som er læreruddannet.

DET BÆRER FRUGT

En god og indholdsrig formiddag var forbi, fyldt med glæde over, at vi ser at det internationale arbejde, vi er en del af, bærer rigeligt med frugt. Så vi var klædt godt på til eftermiddagens repræsentantskabsmøde, hvor der ville blive mulighed for at stille spørgsmål til IM.

VI VIL FRIKIRKESAMARBEJDE

Det blev slået fast på repræsentantskabs-

mødet. Det vigtigste punkt var helt klart, om hvor meget og hvor hurtigt vi skulle gå frem i et samarbejde med andre kirkesamfund.

Alle 23 menigheder var repræsenteret ved 69 delegerede, som også er de stemmeberettigede. Desuden er der taleret til flere grupper, bl.a. præster og forbundsrådet.

VI VOKSER

Som et af de første punkter på dagsordenen var optagelsen af Den Vietnamesiske Evangeliske Menighed i Slagelse som observatører. Det betyder, at man har taleret og ikke stemmeret. Desuden skal man inden 5 år have afklaret, om man ønsker fuldt medlemskab af Missionsforbundet. Leif Lundtoft gjorde kort rede for menighedens baggrund. Leif har haft kendskab til den Vietnamesiske gruppe siden 1976, da de først kom til Danmark. (Red: Magasinet vil senere bringe en større reportage om menigheden)

Repræsentantskabet bød enstemmigt menigheden velkommen. Missionsforstander Peter Götz læste nogle ord fra Fil. 1. 3-5 "Hver gang jeg tænker på jer, fyldes mit hjerte med glæde..." og nedbad derefter Guds velsignelse over menigheden. Det var et dejligt syn at se en stor del af menigheden på platformen. Og dermed består Missionsforbundet nu af 24 menigheder.

DEBAT OM SAMARBEJDE OG BLAD

Dagsordenens vigtigste punkt var uden tvivl, punktet om samarbejde med andre kirkesamfund. Missionsforbundets formand Bo Lundgaard indledte punktet med at sige, at nu har man nogle år drøftet samarbejde på tværs af kirkesamfundene, og det var blevet tid til at tage yderligere skridt til samarbejde. Formanden nævnte bl.a. IM, administration, bladvirksomhed,

efteruddannelse af præster og uddannelse af ledere som vigtige fælles områder for samarbejde. Vi vil stadig bibeholde Missionsforbundet som det er, men føler, at vi som dansk frikirkeliv kan opnå mange fordele ved et udvidet samarbejde.

Punktet gav anledning til en større drøftelse, og bl.a. om hvordan et evt. bladsamarbejde kunne fungere.

Konklusionen var rimelig klar. Vi vil samarbejde, men lad være med at forcere det. Fortsæt vandringerne sammen med de andre frikirker, men sæt ikke nødvendigvis tempoet i vejret.

Ang. Magasinet, blev det sluttet med et stort flertal, at dette skulle fortsætte endnu et år, men uden Temanumre. Dette som et udtryk for, at man måtte finde besparelser på budgettet.

Det blev bestemt at nedsætte et udvalg, med repræsentanter fra store og små menigheder samt fra Forbundsrådet.

ØKONOMI

Årsregnskabet for 2008 viste et underskud på kr.170.000, som dog viste sig at være mindre end budgetteret. For 2009 er der budgetteret med et underskud på kr. 70.000 – dette udlignes dog ved et tilsvarende budgetteret overskud for 2020. Der er dog kommet et par ekstra poster på ca. kr. 50.000, så der håbes på ekstra støtte fra menighederne. Ellers må man ty til besparelser eller evt. brug af hensatte midler. Budgettet blev vedtaget uden større drøftelser.

VALG

Til forbundsrådet var der genvalg af Bo Lundgaard, Grindsted, Søren Mortensen, Tylstrup og René Weidinger, Vadum.

Vielsesringene blev foræret væk...

INTERVIEW

Af Sanna Bundgaard

Efter havearbejdet en varm sommerdag i august sidder vi i Sannas køkken i Nr. Broby på Fyn og taler om Bangkok, baggrund for arbejdet, nuværende udfordringer og glæder samt fremtidige perspektiver.

HVAD ER JERES FAMILIEBAGGRUND?

Ruth fortæller:

Jeg kommer fra fattige kår. Jeg er den midterste af 13 søskende, vi boede nordpå i en landsby. Min far havde en længsel efter kundskab om Gud og blev Buddhistisk munk. En dag spiste han mad, som var pakket ind i et tørret bananblad. På bananbladet stod: "Jeg er vejen, sandheden og livet". Han spurgte sig for og blev ledt hen til mennesker, som kunne fortælle ham om dette skriftsted og om kristendommen. Far blev omvendt og begyndte at forkynde evangeliet. Han døde som 46 årig. Mine 5 ældre søskende og jeg blev spredt for alle vinde, de små blev hos mor. Jeg fik arbejde i Bangkok, og med tiden fik jeg min sanguddannelse på konservatoriet samt uddannelsen som præst fra en Bibelskole. Det var hårdt slid med studier om aftenen og arbejde om dagen, som skulle række

både til at betale studierne og til at sende hjem til mor og de små.

Men Gud var med os, og vi klarede os alle igennem. Flere af mine søskende er i dag forkyndere som jeg. Mine forældre lever ikke mere, og 2 af mine søskende er døde, så vi er 11 tilbage.

Inchai:

Jeg kommer fra en lille kristen familie. Vi var 2 brødre, og min bror voksede op hos min moster, fordi hun ingen børn havde. Vi boede alle i samme landsby. Min bror var præst, han døde for nogle år siden. Mine

forældre havde råd til at sende mig ud for at studere, jeg valgte at læse musik på universitetet i Chiangmai. Studierne omfattede næsten udelukkende vestlig musik. Min far er død, og min mor bor hos os i Bangkok.

HVORDAN BEGYNDTE JERES ARBEJDE MED THAI DANS OG MUSIK?

Inchai:

Efter 3 år på universitetet brugte jeg tid til at forske i Thailandsk musik- og sang tradition i det nordlige Thailand. Det var vores ønske at udtrykke vores tro musik og med sang i vores egen kultur og ikke i vestlig musik- og sangtradition alene. Jeg var meget sammen med de gamle instrumentmagerne, som lærte mig at lave instrumenter som Khan'en, Xylofonen og trommer. Jeg skrev alt ned, som de fortalte, i en slags manual.

Thai musik er baseret på 5 toner. Jeg komponerede og komponerer fortsat melodier med de 5 toner og har desuden udviklet en skala med yderligere 2 toner. Med den skala kan vi harmonere Thai og vestlig musik.

Jeg kontaktede flere kirker, men der var i begyndelsen stor modstand mod mit projekt. Holdningen var, at traditionel musik og sang var de onde magters udtryk og hørte ikke hjemme i kirkerne. Dette er ændret i dag, hvor Thai kirkemusik og sang er efterspurgt, og hvor Asiatiske musiktraditioner danner inspiration for flere og flere kirker i vores del af verden.

I begyndelsen af vores tjeneste brugte vi dagtimerne på at gå mennesker til hånd med deres arbejde de steder, hvor vi var: hjælp med at plante og høste ris, beskære træer og andet. Om aftenen spillede vi på vores instrumenter og sang lovsange på Thai, hvor vi selv havde komponeret melodien. Vi ønsker at forkynde evangeliet i handling og ikke i ord alene.

FORBUNDRÅDET HAR KONSTITUERET SIG

Missionsforstander: Peter Götz

Formand: Bo Lundgaard

Næstformand: John Haugegaard

Sekretær: Søren Mortensen

Økonomisekretær: René Weidinger

IM-sekretær (International Mission): Åse Roswall

Formand for MiD (Mission i Danmark): Stine Larsen

FU (Forretningsudvalget): Formand, sekretær, økonomisekretær

FU tager sig af de mange afgørelser mellem møderne, så man ikke på disse bruger unødvendig tid. Derved frigøres mere tid til at fremad, så man bl.a. kan være til glæde og inspiration for menighederne. Desuden planlægges de fælles møder.

Forbundsrådet mødes normalt en gang pr. kvartal – samt yderligere efter behov.

MED RUTH OG INCHAI

HVAD FØRTE JER FRA DET NORDLIGE THAILAND TIL BANGKOK?

Ruth:

Vi begyndte at tænke og bede over, om Gud havde en speciel tjeneste til os. Så da den amerikanske missionær Jim Gustavson i 1994 spurgte os, om vi var villige til at flytte til Bangkok og hjælpe til i et igangværende arbejde der, så vi det som Guds ledelse og flyttede. Vi er som sagt fra landet, ikke storby mennesker, men vi ønsker at være, hvor Gud har brug for os.

Efter et par år begyndte vi arbejdet med at undervise børnene i slummen. Der er mange fra Nordthailand, som flytter til Bangkok, og det var især dem, der lå på vores hjerte. Vi ønskede, at de skulle kunne lære om Gud på deres egen Nordthailandske dialekt. Inchai begyndte undervisningen i Thai musik og sang, jeg undervisningen i Thai dans og i Bibelen. Efterhånden kom engelskundervisningen og sport også med.

Inchai:

De unge mennesker hører naturligvis også gerne vesterlandsk musik og vil gerne lære at spille på guitar, keyboard og andet. Det lærer jeg dem også. Undervisningen betinges af, at for hver times undervisning i vesterlandsk musik skal de have en times undervisning i Thai musik.

HVAD ER JERES STØRSTE GLÆDE?

Ruth:

Det er at være hos børnene i slummen, se dem vokse op og lære. Nogle af de unge mennesker finder sammen og bliver gift. De er fattige og har måske svært ved at dække udgifterne til vielsesringe, medgift mm. Vores vielsesringe forærede vi væk til et brudepar, ja, vi går faktisk nu med det 5. sæt ringe, vi har foræret de andre væk!

Det er også en glæde at se, at arbejdet udvikles. En af vores mangeårige medarbejdere, Nouw, som fik støtte fra Bethlehem i Vanløse til at gå på bibelskole, er nu rejst med sin kone og 2 årige søn til Taiwan,

Så er der gang i thai-gryderne på sommerkonferencen 2009...

hvor han har etableret en menighed for Nordthailandske immigranter dér. Kirken ligger ved siden af en fabrik, hvor mange af immigranterne arbejder, og mange af dem har Nouw kontakt med, og menigheden vokser. Nouws kone underviser i dans, og deres søn er allerede begyndt at lege med trommerne!

HVILKE UDFORDRINGER MØDER I?

Inchai:

Den aller største udfordring er euforiserende stoffer. Der er narkotika overalt i slummen, og folk er kreative med at skjule det for politiet. Politiet har jævnligt razzia. Politiet har nu tilladt, at medarbejdere i vores arbejde (TFMF = Thai Faith and Music Foundation) går med et TFMF skilt og med print på deres T shirt. Når de bliver standset, får de lov til at passere. Vi har indprentet over for vores medarbejdere, at det er uhyre vigtigt, at de holder deres sti ren for narkotika og ikke lader andre bruge deres skilte eller T shirts, da vi ellers mister politiets tillid.

Flere unge, som vi er i kontakt med, kom-

mer i fængsel på grund af narkotika. Det er vigtigt, at de ikke føler sig glemt, og vi har en turnusordning med besøg fra de unge, hvilket betyder, at de indsatte får besøg hver fredag.

Vi søger at holde børnene og de unge beskæftiget, så de holdes væk fra euforiserende stoffer. Vi tilbyder dem aktiviteter i fritiden. I ferierne arrangerer vi lejre med gode aktiviteter som sport, sang, musik og Bibelarbejde, som holder dem beskæftigede på en god måde.

HVILKE PERSPEKTIVER TEGNER SIG I NÆRMESTE FREMTID?

Ruth:

Vi har nu etableret 3 centre, hvor et par unge mennesker hvert sted har det daglige ansvar. Hver tirsdag og fredag mødes vi til ledermøde, hvor store og små udfordringer drøftes. Vi beder sammen og der er bibelundervisning. Til gudstjenesterne er det dem, som på skift har ansvar for blandt andet lovsangen. Der er stort potentiale i de unge ledere, og vi hjælper dem i deres personlige udvikling. Vi håber i nærmere fremtid at etablere yderligere 2 centre.

ONSDAG KL. 13.30 STOD DER I PROGRAMMET:

Koncert med Fangekoret fra Vridsløselille

Af Søren Mortensen

Pastor Leif Lundtoft, lederen af seniorcaféen på konferencen, havde inviteret fangekoret fra Vridsløselille til koncert. Det var noget af et scoop, for ikke alene var hallen fyldt godt op, men koret gav bagefter udtryk for, at det havde været deres største og bedste koncert.

Der var sendt pressemeddelelser ud, så der kom en del ekstra fra området, og TV-syd optog indslag til aftenens udsendelser.

DE HAR EN MISSION OG ET BUDSKAB

En journalist havde tidligere skrevet om koret efter en koncert: Jeg er ikke længere i tvivl om, hvorfor folk strømmer til, når "Fangekoret" giver koncert. De har helt klart en mission og et budskab.

Det tror jeg, at alle fik bekræftet, der var til stede i hallen. De sang med begejstring og glød, og ikke mindst deres dygtige leder Louise Adrian, formår at få de hærdede drenge, til at give alt de har. Og de gør det med stor passion. Måske ikke verdens bedste kor, når det gælder harmonier og stemmepragt, men den indre glød lader sig ikke skjule. Flere af sangene har de selv skrevet, og man hører tydeligt i teksterne, at de har noget på hjerte – en fortid, som de ikke lægger skjul på, men også at der findes en fremtid, for mennesker der har oplevet livets skyggesider.

En del af sangene har et klart evangelisk indhold. Bl.a. består en stor del af repertoiret af gospelsange.

BEGYNDTE SOM KIRKEKOR

Oprindeligt er koret begyndt som et kirkekor i fængslet for 11 år siden, startet af Louise Adrian, som var organist i fængselskirken. Korte blev kendt efter at have udsendt en cd med navnet: Forbryderalbummet. Dette

affødte en stor efterspørgsel efter koret i kirker uden-for murene. Korets medlemmer med udgangstilladelse begyndte så småt at optræde ved koncerter. Bl.a. var der kordeltagere med i Kolding, som havde deres første udgang, og den blev brugt med koret!! Efterhånden er gruppen af indsatte med udgangstilladelser vokset, hvorfor der nu er et kor, der kan optræde udenfor murene. De sangere, der er blevet løsladt, er fortsat med at synge i koret, for at støtte op omkring "projekt Fangekor".

ET RESOCIALISERET PROJEKT

Fangekoret er blevet kaldt et yderst resocialiserende projekt, idet deltagerne oplever at blive modtaget af et begejstret publikum udenfor murene. Den positive respons betyder meget for de indsatte. Publikums nysgerrighed og barrierer bliver brudt ned af Fangekorets energiske og glædesfyldte sang. Overgangen til livet udenfor murene bliver mindre, når man kan fortsætte med at synge og indgå i det forpligtende fællesskab, som koret har udviklet sig til.

RESPONS FRA KORET

I en efterfølgende mail til Leif Lundtoft gav Louise Adrian og koret udtryk for stor glæde ved at synge for konferencen, hør bare:

... besøget hos jer har været vor bedste oplevelse med fangekoret, siden vi startede.

... hvor vi end har været, har vi aldrig fået en så hjertevarm modtagelse.

... vi har aldrig oplevet en så kærlig og engageret respons - og den var der lige fra koncertens start.

... vi har aldrig oplevet en så stor glæde og begejstring fra kormedlemmernes side.

... vi har aldrig før sunget for så mange mennesker i en koncert.

... vi har aldrig før "fået noget i hånden" efter en koncert. CD-en og bogen udtrykte kærlighed til os.

... vi har aldrig før solgt så mange CD-er og DVD-er ved en koncert. (De solgte for over 7.000 kr).

... vi har aldrig før fået en sådan gave til vort arbejde.

... kormedlemmerne har allerede i fængslet fortalt vidt og bredt om den gode oplevelse af accept.

... flere indsatte har allerede søgt om at komme med i koret - p.g.a. de andres beretninger og glæde.

... de hårde seje drenge havde tårer i øjnene, og responsen gav dem værdi og styrkede deres tro.

... I var en velsignelse for os!

Kan det udtrykkes bedre!! – mange tilhører følte vel det samme –og vi gik glade derfra...

NB: Gaven på kr. 16.000 – vil blive brugt til bl.a. nye mikrofoner, som i flere år har været på ønskesedlen

NYT PÅ SOMMERKONFERENCEN

Pilgrimsvandring

- EN GUDSTJENESTE I NATUREN

Af Søren Mortensen

Vi lever i en flygtig tid, med en omskiftelighed, som bare øger og øger. Vi stresser mere og mere – og måske derfor er pilgrimsvandring blevet in.

Den er en modvægt til dagligdagen, nemlig: Langsommelighed, frihed, enkelhed, ubekymrethed, stilhed og åndelighed. Pilgrimsvandring har altid kendetegnet den kristne kirke. De første kristne kaldtes "dem, der hørte til vejen". Med protestantismen gled pilgrimsvandringen imidlertid ud som en naturlig del af troens praksis.

AT VÆRE PÅ VEJ

At gå som pilgrim er at være på vej. Tanken er, at pilgrimsvandrerer vandrer i Kristi fodspor. Den ydre rejse i et fysisk, varierende landskab afspejler en indre forvandlingsrejse med Gud.

FÆLLESSKABET

Mange tiltrækkes af denne mulighed for at vandre sammen – på en gang alene og i fællesskab med andre. I pilgrimsvandringen er der tid til bøn, andagt og stilhed, tid til at give Gud opmærksomhed og fornemme, hvilken vej han leder enkelte menneske. Af samme årsag indleder mange pilgrimme deres pilgrimsvandring med ordene: "Herre, vis mig din vej og gør mig villig til at vandre den."

I ÉT MED NATUREN

Peter Overbech, præst i Den Evangeliske Frikirke, Randers var vandremester. Peter havde selv prøvet at være på en 3-dages pilgrimsvandring i Jylland, så han var godt klædt på til vandringen. Det gjaldt også vi andre, for vejret var denne torsdag eftermiddag i sit lunefulde hjørne. Det ene øjeblik sol – og af med regn- og ydertøj. I næste øjeblik regn, og på med tøjet igen.

Peter Overbech var "vandremester"

Men sådan er det at være på pilgrimsvandring, man går i bogstaveligste forstand i ét med naturen.

SMÅ ETAPER

Konceptet er faktisk enkelt. Man begynder med at gå et par kilometer, og det i stilhed. Så en lille pause, hvor vi deler nogle ord og tanker med hinanden. Så igen et par kilometers vandring, hvor vi kan tale om det der falder for. Så igen en lille pause – måske med lidt at spise og drikke – og et

nyt ord, som vi så kan gå for os selv og meditere. Så på den måde fortsætter det: Vandre – pause – stilhed – samtaler – meditere, indtil vi igen er hjemme eller har nået målet.

VEJEN

Temaet for denne vandring var Vejen – vi lyttede til skriftsteder bl.a. Sal. 23. 1-3: Til hvilens vande leder han mig...

Så trænger du en pause fra hverdagens stress – så på med vandrerstøvlerne!

Børnelejr på Sjælland

FLYDENDE KOLONIHAVEHUS

Af Mirjam Hoel Nielsen, lejrchef

Det var en af de ting børnene på børnelejr Sjælland oplevede i uge 29. De var en hel uge på lejr uden mor og far. Men så var der i stedet nogle friske ledere og søde køkkentanter der gav den gas. Som noget nyt blev Kilden Rangers introdu-

ceret, man skulle være en hård banan for at stå alle prøvelserne igennem. Fjordvandet var som sædvanligt en attraktiv bade bolt-replads. Agnete fra Osted fortalte børnene om Israels historie, det gjorde hun på en spændende og medrivende måde. En uge at huske tilbage på med mange gode oplevelser.

Børnelejr - Jylland

VI VIL 'IK' HA RO

Af Peter Eistrup (Lejrchef)

"Vi vil 'ik' ha ro, en børnelejr går aldrig i stå, kom nu alle mand, nu der lejr – igen" er et brudstykke af børnelejrens slagsang, som 75 tændte og glade børn brølede for fuld hals. Borgerne i Klejtrup ved Hobro, hvor lejren blev holdt, var ikke i tvivl om, at der virkelig var gang i den.

MED ANSGAR PÅ LEJR

Med 25 toptunede ledere og en lejrpræst, Rasmus Larsen, Vadum, samt et køkken-team, som serverede det ene lækre måltid efter det andet, var humøret højt ugen igennem.

Temaet var Ansgar, og handlede om hans ønske om at gøre verden til et bedre sted at være. Børnene fulgte godt med, og fik uden tvivl nogle gode ting med hjem i rygsækken.

JOYFULL NOISE

Derudover var der ugen igennem under-

holdning, kreative workshops, sport, konkurrencer, og hvad der ellers hører med på en god lejr. Både deltagere og ledere var meget engageret i disse indslag. Musik og lovsang blev igen leveret af bandet "Joyfull noise", som bare gav den fuld gas til glæde for alle.

NOGET FOR DIG

Tak til alle der var med til at gøre dette års børnelejr i Jylland til årets absolut bedste uge. Du kan se højdepunkter fra lejren på <http://2009.boernelejr.dk>. Næste sommer i 2010 skal der igen være børnelejr. Går du allerede med tanker om at tage med som leder, er du bare rigtig velkommen og ønsket. Det er en festlig uge, hvor du sammen med en masse andre ledere er sammen om at give en flok børn en god oplevelse, som de tager med sig i mange år frem. Kontakt allerede nu vores Børnekonsulent, Pia Søgaard, og få en snak.

CROSSROADZ 2009

Af Kristoffer Mortensen, lejrchef

Lørdag d. 18. juli blev dørene atter slået op for CrossRoadz, Missionsforbundets årlige teenagelejr. I år havde 89 forventningsfulde teenagere fundet vej til Balle Efterskole i nærheden af Vejle, og sammen med en god flok ledere skabte de en rigtig god lejr.

UNLEASHED – SAT FRI

Temaet for lejren var Unleashed - det kan oversættes med at være sat fri eller være uden snor. Philip Fodgaard, præst i Bethanikirken, Tylstrup, underviste i løbet af ugen om hvordan vi kunne blive sat fri fra ting i vores liv, samtidig med at vi fik nogle hints, til hvordan vi kunne finde ind i de planer, Gud har for vores liv.

EGEN TIDSZONE

Lejren bar præg af, at vi var i vores helt egen tidszone, dvs. at vi valgte at skruetiden 3 timer tilbage første aften, og sådan kørte vi resten af ugen. Det betød, at når vi fik morgenmad på lejren kl. 8.30, jamen så var klokken egentlig 11.30 i den virkelige verden. Alle skulle lige vænne sig til den mærkelige døgnrytme, men det var et sjovt lille tvist på lejren.

I stedet for det traditionelle natløb havde vi i år valgt at leje en svømmehal i Vejle, så vi var 120 mennesker i svømmehallen kl. 02.00 om natten. Der var rigtig god stemning, og der var vist ingen, som før havde prøvet at have en hel svømmehal for sig selv midt om natten.

FORVANDLEDE TEENAGERE

Generelt bar CrossRoadz præg af en rigtig god stemning, og vi oplevede nogle stærke møder, hvor Gud virkelig var til stede. Jeg tror at langt de fleste, både ledere og teenagere, vendte forvandlede hjem fra lejren. Det eneste som ikke var helt optimalt, var vejret, men det hele gik alligevel, og det lagde ikke en dæmper på stemningen. Tak for jeres forbøn, som er meget vigtig

Ulej - 09

Af David Lavendt Kryger, lejrchef

I mere end 150 år har Skamlingsbanken været et vigtigt mødested for Sønderjylland, og i år blev det så også mødestedet for 65 lejrstemte mennesker, da der blev afholdt Ulej på Skamlingsbanken Efterskole.

FORVENTNINGER

Lørdag formiddag: Der er kun et par timer til at 65 mennesker strømmer til stedet; alle med forskellige forventninger til den kommende uge. Tankerne går på om man nu er helt klar? Er der noget man har glemt? Det første døgn går altid med at få den særlige lejrstemning ind i kroppen. Den stemning som gør at mange af os bruger den ene sommerferie efter den anden på at lave og være på lejr. Efterhånden som kaffen kommer ind og fortrænger søvnen, går kroppen i "lejr-mode" – og så er man i gang...

TRÆTTE TEENAGELEDERE

Vi ventede det store ryk-ind, da bussen med alle dem som havde været på CrossRoadz kom, men vi nåede dog kun at se et par stykker af dem; resten fandt et værelse og tog en velfortjent middagslur. Da vi havde været i gang i nogle timer, hang nogle få deltagere i sofaerne, mens 30 mennesker lå og sov rundt omkring på skolen. Det blev en meget stille start på Ulej, men efterhånden som dagene gik vågnede lejren mere og mere op!

FERIE OG FRIHED

På mange måder er Ulej en anderledes

lejr. Vi har selvfølgelig sat de ydre rammer for ugen, men indholdet er deltagerne i høj grad med til selv at fylde ud. Det sætter selvfølgelig nogle krav til dem, der kommer med, men det giver også en masse friheder. Fx er der ikke sat tidspunkt på, hvornår man skal gå i seng, men det forventes, at man møder op til undervisningen næste morgen. Atmosfæren afspejler et af målene for Ulej: At vi lægger vægt på at holde ferie sammen.

GUDS HISTORIE – MIN HISTORIE

Gennem ugen var temaet for undervisningen Guds historie = min historie. Hvilken betydning har Guds historie egentlig i vores hverdag som unge mennesker? Vi havde inviteret fem forskellige undervisere. De tog os fra Syndefaldet gennem Abrahams historie over Jesus og kirken og frem til tiderne, der er beskrevet i Åbenbaringen. Når man giver Dean, Gunni, Ruth, Tomas og Ruben (Red: Præster i Missionsforbundet) ordet i halvanden time er det sjældent kedeligt – og vi fik da også historien fortalt på fem meget forskellige måder.

Dagens undervisning blev desuden brugt under aftenmøderne, for at give det en mere praktisk og personlig betydning. Fx havde vi nadver den dag undervisningen handlede om Jesus korsfæstelse.

ULEJR OG SOMMERKONFERENCE

Udover undervisning kan det nævnes, at vi en eftermiddag fik vi besøg af deltagerne fra Teenstævnet (Sommerkonferencen), som vi havde udfordret i fodbold. På trods af nederlaget havde de en god dag, hvor de fik et lille indblik i, hvordan det er at være på Ulej.

Onsdag var vi en tur forbi Sommerkonferencen, og den halve dag blev udnyttet til fulde. Der var mange telte, der skulle besøges og mange mennesker at hilse på. Fritiden på lejren blev brugt forskelligt. Nogle udnyttede idrætshallen og den uden-dørs volleybane, andre var mere til bræt-spil og snak.

FOKUS PÅ GHANA

Vi havde gennem hele ugen fokus på Ghana og ønskede, at vores indsamling skulle gå til det børnehjem, Missionsforbundet støtter der. Under sloganet: "Giv din pant/byttepenge til Ghana", indsamlede vi nogle af de penge, som alligevel bare ville være blevet brugt på slik.

Det hele kulminerede i en auktion af mere eller mindre grimme billeder malet tidligere på ugen. Med Anders Juul som auktionarius blev det ene overbetalte maleri efter det andet langet over disken. Alt sammen i den gode sags tjeneste. I alt er næsten 8000 kr. sendt af sted til Father's Home Care Ministries i Ghana.

GIVER MENING

Dette var andet år i ungdomslejrens nye kapitel, og det er stadig ved at forme sig. Der er en hel generation af unge, som ikke har tradition for ungdomslejr, og det tager tid at opbygge en ny tradition. Men det er vores oplevelse, at det giver mere mening end nogensinde. I år havde vi fx fornøjelsen af en flok tidligere Øresundselever, og vi oplevede, at gennemsnitsalderen på deltagerne var mere lig vores målgruppe (17-25 år) end sidste år. Sidst, men ikke mindst erfarer vi, at Gud arbejder i os, når vi tager os tid til at være i fællesskab, hvor Han får fokus.

Nyt fra Missionsforbundet

NYT

FRA NOGLE AF VORE KIRKER

Bethelkirken, Amager

I midten af juni blev det endeligt besluttet, at Gunni Bjørsted fra oktober begynder en tjeneste som præst på 75% i DDMs kirke på Amager. Gunni kommer til at pendle fra Frederiksværk, hvor han sluttede som præst 1. august efter mange års tjeneste.

Bethelkirken har udover Gunni Bjørsted ansat to unge på deltid, nemlig Anders Juul Nielsen og Christian Nielsen.

Birkebjergkirken, Næstved

Fra august går Leo Hansen, præst i Næstved ned på 80% tjeneste i menigheden i Næstved. Birkebjergkirken har været igennem en periode med et meget lille menighedsråd, men nu er rådet igen fuldtalligt og adskillige lyspunkter anes i horisonten.

Missionskirken i Osted

Fra august går Allan Møller, præst i Osted ned på 80% tjeneste og tager samtidig et 20% job som lærer ved Skovbo Efterskole i Borup. Skovbo Efterskole har sin baggrund i Apostolsk Kirke.

Vesterkirken, Stenum

Fra 1. oktober fratræder Paul Conrad sin halvtidsstilling som præst ved kirken i Stenum. Menigheden har besluttet sig for at se tiden an. Indtil videre vil de benytte de interne resurser i videst muligt omfang, før de på ny leder efter en ny ansat.

Saralystkirken i Århus

Saralystkirken i Århus, som er en sammenslutning af Missionsforbundet og Guds Menighed, skal snart begynde deres nye kirkebyggeri - og samtidig er de ude og lede efter en person - eller personer - med passende profiler, som de kan ansætte.

Rønne

Dean Andersen, tilhørende Missionskirken i Rønne, og tidligere præst i Missionsforbundet, genoptager nu sin præstegerning. Dean bliver boende i Rønne idet han begynder en tjeneste i Metodistkirken i Rønne.

Af Søren Mortensen

NY UDDANNELSE GODKENDT – YES !!!

Så skete det. Den nye professionsbachelor uddannelse i Kristendom, Kultur og Kommunikation er blevet godkendt af undervisningsministeriet. Uddannelsen er et samarbejde mellem SALT, Diakonissestiftelsen og Diakonhøjskolen. Resultatet af ansøgningen var imødeset med stor spænding, da en tilsvarende ansøgning i 2008 blev afslået. SALT har i samarbejde med de to professionshøjskoler arbejdet ihærdigt på at etablere denne brede kirkelige uddannelse, som nu forventes at kunne tage imod de første studerende til sommeren 2010. Det virkelige attraktive ved denne godkendelse er, at der er tale om statsstøtte til uddannelse og SU til de studerende. Nu er udfordringen den at skabe en uddannelse, som møder vores menigheds behov for dygtige medarbejdere. Ib Sørensen deltager på vegne af SALT i den arbejdsgruppe, der skal planlægge uddannelsen.

DDM LEDERDAG 21. NOVEMBER '09 I GRINDSTED

En begivenhedsrig lederdag for alle nøgleledere i DDMs menigheder er på skinner - og der bliver meget at snakke om, for vi har gang i mange ting. Vi skal bl.a. drøfte vores fælles fremtid som menigheder og som frikirker i DK, hvor vi følger op på Sommerkonferencens drøftelser. Hvor går vejen til et godt liv for en frikirke i Danmark? Hvilke ressourcer har vi brug for? Hvilke netværk må vi etablere for at kunne sætte aftryk i vort samfund? Hvilke forandringer længes vi efter - og hvilke forandringer kan vi ikke undgå? Dagens hovedindlæg vil være af Tonny Jacobsen, formand for pinsekirken i Danmark og Herman Christensen, daglig leder af conferencecentret Trinity, Fredericia.

Herman Christensen – Tonny Jacobsen

FÆLLES ARV, FÆLLES OPGAVE, FÆLLES FREMTID - SAMARBEJDE MED ANDRE FRIKIRKER

På et tredages møde i juni tog FrikirkeNet skridt til at formulere et nyt basisdokument for netværket kaldet FrikirkeNet 2.0, hvor tanken er at føre netværket et skridt videre samtidig med, at endnu flere kirker inddrages.

Med på mødet var derfor repræsentanter fra Det Danske Missionsforbund (DDM). DDM har de seneste måneder har lagt sig i selen for at finde brugbare samarbejds punkter mellem landets frikirker og er i øjeblikket i dialog med både FrikirkeNet, Baptistkirken og Metodistkirken. På mødet deltog også lederen af Apostolsk Kirkes tjenesteteam, Jacob Viftrup, som orienterede om de seneste års redefinerings af Apostolsk Kirke fra en landskirke til et netværk af kirker og et fællesskab af tjenester.

Fælles arv er udgangspunkt

Alle var enige om, at frikirkerne udspringer af en fælles vækkelsehistorie, og at rejsen frem mod en ny fælles fremtid ikke er opgør med noget i fortiden, men handler om at bygge videre på en fælles arv. Det blev understreget, at det er meget vigtigt, at alle kan genkende sig selv i en eventuel ny, fælles identitet, og at der på fremtidige lederkonferencer bliver mulighed for at man kan mødes for sig som ledere fra de respektive kirkesamfund.

Læs evt. også www.domino-online.dk - et skridt videre....

IM - International Mission

SKAT TILBAGE

Nødhjælpsbevilling til Burma

Betaler du din skat – måske endda med glæde? Så kan vi fortælle, at ud over alt det andet gode, dine penge bliver brugt på, så har DDM netop fået bevilget kr. 166.000 fra Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling (= dine skattepenge) til at hjælpe nogle mennesker, der virkelig har brug for akut hjælp.

Situationen i Burma er mindst lige så slem, som den har været de sidste mange, mange år. En brutal militærjunta, der kun tænker på sig selv. En politiker, der burde være statsleder, men som i stedet har siddet skiftevis i husarrest og fængsel nærmest uafbrudt siden det valg, hun og hendes parti vandt i 1989.

Læse mere på hjemmesiden: www.missionsforbundet.dk - I verden - Thailand - etniske grupper.

GRØNLAND

Bertheline & Kristian (Kare) Henningsen, som deltog på sommerkonferencen har sendt en hilsen.

Nu er vi kommet godt hjem til vores menighed og vores familie, efter opholdet på sommerstævnet i Kolding. Det var meget velsignet for os at være med, og vi har fået nye dejlige brødre og søstre. Vi takker Gud for alle som har været gode mod os.

Vi får her i august besøg af Hans og Inge Berntsen. Udover Ilulissat skal de også besøge Qasigianniguit og Uummannaq for første gang.

Vi takker for Guds nåde for vores hytte-byggere, som er næsten færdige, uden at der er sket ulykker, og vi takker Gud for dem der er kommet fra Danmark for at hjælpe med fra starten. Gud velsigne jer alle sammen.

Hytten i Kangarsuneq skal indvies den første weekend i september. Her vil der være bl.a. undervisning, lovsang, og nadvergudstjeneste.

Hilsen med Guds kærlighed Bertheline & Kristian (Kare) Henningsen.

GHANA

Ghana-artiklen kommer denne gang fra Tylstrup-drengen Rune B. Andersen, som hen over sommeren har været volontør på børnehjemmet i Ghana. Hilsnen er skrevet i starten af august, efter to måneders ophold i Ghana.

Her er lidt overskyet, men ellers meget varmt. Børnene er i fuld gang med deres mad, og de fleste kommer hjem fra skole ved 15-tiden. Jeg passer de mindste, mens jeg betrækker stolene fra spisesalen. Et par af pigerne er meget hjælpsomme, så de vil gerne hjælpe til. Alle børnene er yderst interesseret i alt, hvad jeg laver, så der er altid masser der kigger med og spørger til, hvad jeg er i gang med. Udover stolene har jeg også bygget et nyt legestativ til børnene og repareret myggenet. Det er også mit job at sørge for, at de små sover middagssøvn og kommer i seng om aftenen..

Jeg har forsøgt at rydde op i hjemmets pulterkammer, ja der er kakkellakker og firben, lige som vi har fluer i Danmark.

Jeg har været rundt og se et par steder med krokodiller og fugle, når jeg lige tager et par dage alene for at se noget andet. Man er nødt til engang imellem at holde sig lidt i baggrunden, der er nemlig meget larm og leg på Father's Home, specielt nu hvor de alle har ferie. Ellers går det slag i slag, jeg er ikke gået på ferie. Der er bare mere at se til! Det er sliddet værd alligevel.

Om morgenen vågner jeg til fugle lyde, der ikke kommer fra en mobil. De er ægte nok.

Skal hilse mange gange fra alle på Fathers Home.

Tak for fortsat forbøn.

Mange varme hilsner Rune B. Andersen

RUMÆNIEN - DET DU IKKE SÅ!

Til alle jer der forgæves ventede på videoen fra Rumænien på Sommerkonferencen i Kolding, da teknikken gik kold (det kan ikke have været varmen) kan du bruge følgende link til videoen www.helpromania.minisite.dk

Til alle andre der ikke var i Kolding, og som med interesse følger med i Missionsforbundets arbejde i Rumænien. Se denne video og bliv glad for hvad vi er med til at gøre, men også fordi det faktisk ikke er så svært, at være med til at gøre en forskel for nogle mennesker. Giv gerne linket videre til venner og bekendte via mobilen, facebook, twitter og hvad ellers alle vore moderne kommunikationsmidler hedder.

BURMA

David Eubanks er for øjeblikket i USA, udover ferie (det er dem vel ondt) køber de rundt og taler i forskellige kirker. I USA møder de mange flere mennesker som ønsker at hjælpe. David vil under opholdet vie Amy Davisson (nær medarbejder i Burma) og Johny Galtzka før de rejser tilbage til Thailand. Viggo Søgaard fortæller: Der er kommet flere tusinde nye flygtninge over grænsen fra Burma de sidste uger på grund af voldsomme angreb fra den burmesiske hær. Det er bl.a. angreb på en flygtningelejr inde i Burma. Vi fik et nødhjælps beløb fra DMR-U (Danida penge), som allerede er brugt til indkøb af tæpper, mad og andre forsyninger. De thailandske myndigheder har valgt at lade flygtningene blive i et nyt område, som ligger omkring 30 km nord for Mae La lejren, og her bygges der nogle midlertidige hytter. Jeg vil besøge området sidst på måneden for at rapportere tilbage til Dansk Missionsråd.

Situationen har selvfølgelig også gjort det vanskeligt med hensyn til hjælp på den burmesiske side, men der bliver bragt nødhjælp ind.

TRO - konferenceprædiken fortsat fra side 5

Det er her dit liv har sit ildsted, sin arne, sit udgangspunkt. Hos din skaber.

Tro på Gud er ikke en teologisk betragtning – en fremsigelse af trosbekendelsen. Tro er at stole på, at læne sig op ad – at fatte tillid til og at begynde at vandre sammen med. – At gøre som Abraham, da han hørte Guds kald og gik på det.

Tro er den måde, du lever på, nøjagtig som når landmanden sår sit korn. I forventning til at kornet har en spiredygtighed, i håb om at jordbunden er i orden og at vind og vejr arter sig, sår han i tro. Og Vupti - så går der ikke mange dage og uger, før han ser et begyndende resultat.

Dette er en måde at leve på. En måde at investere tid, penge, evner, tanker og bønner på. Det er en måde at forvalte sine ressourcer, så Gud kan få lov at velsigne og mangedoble det, du sår.

Ikke for at du skal blive rig – eller velsignet eller lykkelig, men for at du, som en klog forvalter af Guds Rige, skal bringe hans velsignelse til andre. Det er dig der skal åbne spisekammeret for andre. Det er dig der kender den Gud for hvem intet er umuligt. Det er dig der har lært at bede og se muligheder, hvor andre er fanget i umulighederne.

Nu er det ikke sådan at forstå, at troen på Gud kun er aktivitet og omsætning af pund og talenter.

Jesus gør meget ud af troens hvilested – og lad os kort tage det med for at skabe balancen, inden jeg slutter med at udfordre dig på din trosvandring.

Når vi mennesker i os selv, skal forsøge os med at være troende, går der altid præstation i det. Vi laver regler og rammer for hvordan sand tro ser ud, vi sætter grænser og bygger mure – og dømmes hinanden indenfor eller udenfor.

Jesus går en helt anden vej. Han taler ikke om troen på Gud som en præstation, men som værested, hvor du kan drikke af livets vand, hvis du er tørstig – spise, hvis du er sulten - få nye kræfter, hvis du er træt, og sætte mål, hvis dit fokus er blevet borte.

Kom – siger Jesus – du som er træt af at bære tunge byrder – og lad mig give dig hvile. Tag ikke alle mulige andre menneskers åg (forventninger og fordringer) på dig – men lad mig give dig livets opgaver og lad mig lægge det åg på dine skuldre,

Tro er fast tillid...

som du er skabt til.

Og rollerne som livet har givet dig, og som du synes er tunge: Lad mig, siger Jesus, gøre dig til en god far – en god mand, en god kollega, en god mor – slap nu af og vær dig selv.

Kom nu, åbn dit hjerte – sig alting og find dit livs dybe hvile hos mig – for jeg er vejen til din Gud og skaber. Jeg elsker dig og dit liv så højt, at hvad du end måtte have i klemme, hvad du end skylder eller hvad du end mener andre skylder dig, så betaler jeg.

Og når du har mødt min livsbekræftende og livsforvandlende kærlighed – og når du har mødt den altomfattende tilgivelse og kærlighed fra mig, som mit hjerte er fuldt af, så vil du mærke, hvordan du med hele din eksistens finder hvile og ro hos mig.

Det er troens hvile - og ud af dette dit livs nye fundering og oplevelse af gudsnærvær – springer din vandring: Troens vandring – med al dens og søgen og længsel.

Troens menneske er et menneske, der er på vej. På opdagelsesrejse. Troen skaber forventning og håb for fremtiden. - Har jeg ikke sagt dig, at hvis du tror, skal du se Guds herlighed. Den tro, evangeliet vidner om, er en levende aktiv tro, der bevæger sig og bevæger den troende.

Hvor kirken ofte har gjort troen til et ståsted – hvor man bliver lukket ind – eller luk-

ket ude, så er Bibelens store forbillede en mand på vandring, Abraham, som Paulus kalder troens far.

Derfor er det en parodi, når kristne – eller når kirken – får det omdømme, at de er stillestående, siger, tænker og agerer som de altid har gjort.

Det er ærgerligt, når mine bønner er de samme som for 10 år siden. Det er ærgerligt, når jeg taler om Gud som for 20 år siden – som om jeg ikke havde vandret med ham i går.

Det er ærgerligt, hvis vi driver kirke som vi gjorde for 30 år siden – fordi vi ikke har fattet hvor meget samfundet har ændret sig.

Det er ikke bare ærgerligt – det er katastrofal, når Guds folk på vandring er gået i stå – for så er de ikke bare et stillestående Guds folk, de er en karikatur og en hindring for at andre skal kunne finde den levende og altid nyskabende Gud.

Se - nu kan dette høres som krav eller en løftet pegefing, men det er det ikke. Det er et forsøg på at sige, at overalt, hvor du ser troens mennesker i Bibelen og i historien, rykkede de ved deres omgivelser. De fortabte sig ikke i snak om, hvorvidt de andre nu gjorde det rigtige eller troede på den rigtige måde. De gjorde selv noget!

Det er vigtigt for dine børn – din familie – dine bekendte, at du som siger, du tror på Gud – også lever som om du gør det. At du er at finde i troens rum – at du har oplevelser med tilbage fra hvilens vande og fra din seneste trosmæssige bjergbestigning. Både som et vidnesbyrd omkring dig – for troværdighedens skyld - men også som forbillede for andre. Kan det ses på dig, at du tror på Gud – på dine valg og dine prioriteter?

Har du til hensigt, at du selv og din kirke sætter fodspor i sin tid – og får det eftermæle, at I pegede på Gud for dem, der kom efter jer.

Hvis du ser noget i dette, så er opgaven, at vi i vore menigheder danner troens miljø, hvor vi lærer at tage nye trosskridt – at vi værner om troens fællesskab, hvor vi fortæller hinanden vores troshistorier – at vi vogter troens atmosfære, så der bliver plads til det, der endnu ikke kan ses.

Amen

Det 54. repræsentantskabsmøde for efterskolen "Øresund"

Af Peder Mørch

Mødet var også i år henlagt til sommerkonferencen i Kolding.

Igennem årene har der skønmæssigt været ca. 2500 repræsentanter, og i år var hele tre repræsentanter, der var med på første "kuld" elever i 1956, nemlig Kirsten Quistgaard Nielsen (dengang Thomsen), Anna Lundtoft (dengang Byg) og Anni Bandt (dengang Vittrup).

At referere og deltage i et repræsentantskabsmøde kan være mere end en "almindelig rolig dag på kontoret", men i år var det et meget stille møde, hvor dagsordenen hurtigt blev klaret.

FAKTA FRA MØDET:

- 44 repræsentanter
- Dirigent, Chris Engslund
- Godt elevgrundlag i forgangne skole- og regnskabsår har givet et godt økonomisk rygstød til den fortsatte renovering (forstander Kim Nissen)

- Nyetableret fysiklokale
- Arbejdsugen (uge 27) med 33 deltagere
- Oplæsning af elevstil skrevet efter få ugers ophold (lærer Pernille Cruw)
- En moders positive oplevelser med to børn på "Øresund" (Kirsten Jacobsen, Frederiksværk)
- Genvalg af to bestyrelsesmedlemmer (Jens Falk Madsen og Jens Lindhardt Jensen).

Må Gud rigt velsigne jer, der har jeres daglige arbejde på "Øresund". Dette skrevet med opfordring til forbøn for det nye elevhold og alle medarbejdere hvor det nye skoleår netop er begyndt.

PS: Der er endnu ledige pladser i arbejdsugen 2010, hvor du vil opleve arbejds- og hyggeligt fællesskab! Meld dig hurtigt, der kan blive rift om pladserne!

Efterskolen Øresunds forstander Kim Nissen.

MÆRKEDAGE

SEPTEMBER

Sølvbryllup

19. september
Maria & Carlos Manco
Grenen 7, Kløvtoft, 6230 Rødekro

29. september
Anne Mette og Simon Kortegaard
Vilsund Møllevej 21, 7700 Thisted

90 år

26. september
Nina Rasmussen
Lollandsgade 15, lejl. 10, 9000 Aalborg

75 år

16. september
Evy Ottosen, Park Alle 335, 2605 Brøndby

70 år

14. september
Mogens Olsen, Slienvej 1, 8600 Silkeborg

65 år

24. september
Wulf Voss, Ærtelandsvej 2, 2300 København S

60 år

15. september
Peter Götz, Hyacintvej 6, 3060 Espergærde

OKTOBER

Guldbryllup

31. oktober
Vita og John Thomsen
Helledievej 13, Nr.Lyngby, 9480 Løkken

Bryllup

10. oktober
Helle Næssager Larsen og Mikkel Brun Hansen
i Bethaniakirken, Aalborg

90 år

7. oktober
Jens Ewald Kristiansen
Ultvedparken 124, 9382 Tylstrup

11. oktober

Betty Nielsen Hammellosevej 20, 9382 Tylstrup

85 år

11. oktober
Svend Åge Larsen
Nordøstvej 22, Ferslev, 9230 Svendstrup J

21. oktober

Kirsten Pedersen Østermarken 73, 5881 Skårup

75 år

2. oktober
Alice Rygaard Nielsen
Gedser Landevej 53, 4874 Gedser

5. oktober

Inge Kristensen Snerlevej 10, 9000 Aalborg

70 år

3. oktober
Viggo Søgaard Åmosevej 7, 7200 Grindsted

60 år

4. oktober
Sanna Bundgaard Verringevej 24, 5672 Broby

Dødsfald

9. juli 2009 døde **Åse Christensen**
Prinsensgade 35, Aalborg

En ualmindelig dag

Af Steffen Pedersen

Det var ikke en helt almindelig søndag i Vesterkirken i Stenum. Og dog. Det var næsten ved at være almindeligt med dåb i den store kirkebygning i den lille landsby i Vendsyssel. Fire søndage umiddelbart efter hinanden var der dåb i søndagsgudstjenesterne. I alt 14 personer havde ønsket at stadfæste deres tro ved at lade sig døbe, og af forskellige årsager var det fordelt på disse fire gudstjenester.

5 BRØDRE DØBT

Men netop d. 7. juni var en særlig dag, for her havde fem brødre ønsket at blive døbt. 11, 13, 15, 17 og 19 år. Lars, Søren, Niels Christian, Rolf og Claus. En efter en havde de truffet valget. Først et par stykker af

dem, så en mere, og til slut også den ældste og den yngste. Og så var der endda en kusine, Rebecca, med, da de seks stod foran platformen og på en enkel og ligefrem måde fortalte, at de havde givet deres liv og fremtid i Jesu hænder og nu gerne ville bekræfte det for Gud og mennesker.

KOM – SOM DU ER

Egentlig havde jeg nok forventet, at de stod der på række og rad i hvide dragter. Men sådan var det ikke. De blev alle døbt i deres almindelige tøj. Cowboybukser, trøjer, sommerbluser og bare tæer. Sådan var det bare. Og sådan er det jo egentlig. Sådan kommer vi til Jesus som helt almindelige mennesker med vort liv, vor hverdag, vore glæder og sorger, med vore problemstillinger og begejstringer. Det ualmindelige

var nok også, at det ikke var præsten der foretog dåben, men derimod to af de ungdomsledere, der har været med til at lede de unge til deres personlige tro.

EN FESTDAG

Jo, så enkelt var det, og dog så gribende og højtideligt. Og da den store forsamling kort efter dåben, var med i lovsang mærkedes en særlig velsignet atmosfære, ikke mindst da nogle af de unge kom ind og gik på platformen med vådt nykæmmet hår, tog deres instrumenter og var med i de sidste lovsange.

Jo, det var en festdag. Det var det ikke mindst for de to forældrepar; Lene og Mads Thomsen samt Gitte og Kren Thomsen, men det var det for hele menigheden, for alle os der var med som gæster og allermest for de unge.

60 år

Missionsforstander Peter Götz runder det skarpe hjørne 15. september. Peter har, med Neel ved sin side, trofast tjent forbundet gennem 34 år. Næsten alle år har Peter været fuldtidsansat i Missionsforbundet, bortset fra 6 år, hvor han arbejdede i YFC. Peters engagement har altid været stort. Han har altid haft et stort hjerte for Missionsforbundet, og det er næsten ikke det Peter ikke har været med i, fra han afsluttede 4 års studietid på Ansgarskolen i Norge: Præst i flere menigheder, medlem af forbundsrådet i mere end 20 år, heraf 8 år som formand og siden år 2000 Missionsforstander. Redaktør af Morgenstjernen (nu Magasinet), ungdomskonsulent, konferenceansvarlig og meget mere. Desuden har Peter været engageret i masser af fællesskabeligt arbejde: Lausannebevægelsen, Evangelisk Alliance, Danske Kirkers Råd m.m

Peter – et STORT TILLYKKE og en stor TAK skal lyde fra Det Danske Missionsforbund. Du har været villig til at tjene når kaldet har lydt.

Vi vil i et senere nummer af Magasinet bringe et større interview med Peter.

I dagens anledning afholdes der reception lørdag 19. september 2009 mellem kl. 13.00 og 18.00 på Hyacintvej 6 i Espergærde

**Velkommen til
Sommerkonference
2010
i UGE 30**

**Temaet er
HÅB!**